

Enkele bemerkingen bij bedrijfsvloeren (polybeton) :

De meest recente en up-to-date beschrijving van bedrijfsvloeren is te vinden in [technische voorlichtingsnota 204](#) van het WTCB. Het volstaat niet enkel te verwijzen naar dit document. Er moeten ook nog een aantal criteria aangegeven worden. De meest courante criteria worden hier toegelicht. Voor een meer gedetailleerde bespreking wordt verwezen naar de TV 204.

- Slijtvastheid : De slijtvastheid is vooral belangrijk wanneer er gebruik zal gemaakt worden van vervoermiddelen met harde wielen (staal, harde kunststoffen). Men onderscheidt 4 klassen:
 - slijtage is geen dominante factor en lichte slijtbelasting (klasse Ia) : voertuigen met harde wielen met wielbelastingen kleiner dan 300 kgf (3 kN), bij gering tot matig gebruik
 - slijtage is geen dominante factor en zware slijtbelasting (klasse IIa) : voertuigen met harde wielen met wielbelastingen groter dan 300 kgf (3 kN), bij intensief gebruik
 - slijtage is een dominante factor en lichte slijtbelasting (klasse Ib) : voertuigen met zachte wielen met wielbelastingen kleiner dan 1000 kgf (10 kN), bij gering tot matig gebruik
 - slijtage is een dominante factor en zware slijtbelasting (klasse IIb) : voertuigen met zachte wielen met wielbelastingen groter dan 1000 kgf (10 kN) bij intensief gebruik of wielbelastingen groter dan 2000 kgf (20 kN) bij matig gebruik.
- Vlakheid : Er worden 4 klassen onderscheiden. De vlakheid wordt gemeten onder een lat van 2 m. De toleranties gelden zowel in plus als in min, en mogen gelijktijdig, bij één enkele meting voorkomen.
 - vlakheidklasse I : tolerantie 3 mm (extra vlak);
 - vlakheidklasse II : tolerantie 5 mm (vloeren die voldoen aan deze klasse worden doorgaans als goed vlak ervaren);
 - vlakheidklasse III : tolerantie 7 mm;
 - vlakheidklasse IV : tolerantie 9 mm.

Het WTCB raadt aan om de vlakheidklasse IV te voorzien voor courante gevallen. Mijn ervaring is dat vloeren die juist aan deze klasse voldoen door de meeste bouwheren als onvoldoende vlak worden ervaren. Ik raad dan ook aan de vlakheidklasse III te voorzien voor courante vloeren. Deze vloeren worden op dezelfde wijze uitgevoerd als deze van de vlakheidklasse IV, maar vragen wat meer aandacht bij de uitvoering. Men dient er nl. rekening mee te houden dat de vloer aanvaard dient te worden als 95 % van de (homogeen over de oppervlakte verdeelde) metingen voldoening geven. 5% Van de metingen mag vallen in de hoger gelegen klasse, zonder een tolerantie van 12 mm te overschrijden. Wanneer klachten geformuleerd worden omtrent vlakheden gaat dit doorgaans over beperkte oppervlaktes die de 5% van de totale oppervlakte niet overschrijden. Indien de vlakheid van de vloer belangrijk is, is het aangeraden een vlakheidsklasse II voor te schrijven. De vlakheidklasse I is slechts noodzakelijk in

speciale gevallen.

- Vezels in het oppervlak : Indien het aantal zichtbare vezels in een vloer met slijtlaag kleiner is dan 3/m² wordt dit als 'goed' omschreven. Meer dan 6 vezels per m² is onaanvaardbaar. Vloeren met 3 tot 6 vezels per m² worden als 'matig' omschreven. Voor de meetmethode wordt verwezen naar de TV 204.
- Krassen, gaatjes :
 - Putjes die ontstaan zijn door aanwezigheid van met de hand te verpulveren bestanddelen worden aanvaard op voorwaarde dat de oppervlakte per putje niet groter is dan 50 mm² (dit is te vergelijken met de oppervlakte van een courant potlood).
 - Andere putjes (luchtbellen) mogen niet talrijker voorkomen dan 6/10m² en 20/100m².
- Microscheuren, windbarsten, krimpbarsten, barsten : In de technische voorlichtingsnota 204 wordt géén criterium meer opgenomen. Het verdient aanbeveling in het bestek of de bestelling een criterium op te nemen. Een courant criterium is: "*Scheuren of barsten met een breedte van minder dan 0.3 mm worden aanvaard. Bredere scheuren moeten hersteld worden voor zover zij door het verkeer aanleiding kunnen geven tot afbrokkelen. Afbrokkelende scheuren moeten steeds hersteld worden.*"
- Kleurverschillen, waas, sluiervorming : Bedrijfsvloeren hebben een hoofdzakelijk functioneel karakter. Het opleggen van criteria in verband met kleuraspecten is weinig zinvol, daar afwijkingen moeilijk kunnen vermeden worden. Het verdient aanbeveling de bouwheer hiervan reeds bij het ontwerp in te lichten.